Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Nicula Rodica)
Dosarul nr. 3r-67/25
2-24006986-02-3r-30012025

D E C I Z I E

10 aprilie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând, fără ședință de judecată, recursul declarat de avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale”, Marin Afanas împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Afanas Marin, privind repunerea în termen a acţiunii și s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale”, Marin Afanas împotriva Inspectoratului General al Poliției, Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, terț Mustafo Olimzoda, cu privire la contestarea actelor administrative,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 15 ianuarie 2024, avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale”, Marin Afanas a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, terț Mustafo Olimzoda, solicitând:

1) admiterea acțiunii;

2) repunerea în termen a examinării cererii de chemare în judecată;

3) anularea actelor administrative, şi anume: a răspunsului nr. 10375 din 13 decembrie 2023 a Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Rîșcani și a răspunsului nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023 al INSP al IGP;

4) obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile corespunzătoare privind eliberarea în mod de urgență a cauzei contravenționale de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a lua cunoștință cu materialele acesteia și hotărârea adoptată;

5) obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile de rigoare, privind eliberarea în totalitate și în mod de urgență, fotocopiile dosarului contravențional de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a deține materialul probant, inclusiv procesul-verbal și decizia adoptată în privința acestuia;

6) obligarea Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani de a întreprinde măsurile corespunzătoare privind examinarea plângerii/sesizării depuse la 1 noiembrie 2023;

7) obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile de rigoare, privind trimiterea în mod de urgență către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani contestației depuse la 30 iunie 2022, în cancelaria INSP, în interesele presupusului contravenient Olimzoda Mustafo;

8) constatarea, prin hotărâre judecătorească, a încălcării dreptului la apărare, încălcării dreptului la un proces echitabil, încălcării accesului liber la justiție, încălcării drepturilor legale a apărătorului, în procesul activității de serviciu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 29 iunie 2022, OT al CNAJGS a emis decizia nr. 1257/ACV, prin care a fost desemnat în calitate de apărător, pentru a acorda asistență juridică garantată de stat beneficiarului Olimzoda Mustafo, în cauza contravențională. Prin urmare, la 30 iunie 2022, a depus contestație la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (evident cu înregistrarea acesteia în cancelaria INSP) (fiind anexat și împuternicirile apărătorului, adică mandatul avocațial, în original, din 30 iunie 2022, seria AM nr. 1736889), în interesele presupusului contravenient Olimzoda Mustafo.

Reclamantul a menționat că în procedura INSP s-a aflat spre examinare cauza contravențională în privința lui Olimzoda Mustafo care a invocat că la 16 iunie 2022, agentul constatator al DP mun. Chișinău, nu i-a prezentat a doua copie a procesului - verbal. Amenda, în sumă de 800 lei, a fost achitată la 23 iunie 2022, fiind forțat de alte circumstanțe, și anume era reținut automobilul „Taxi" cu care activa, la parcarea specială. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional (după cum a declarat contravenientul), respectiv i s-a aplicat ca măsură de pedeapsă - amendă în mărime de 16 unități convenționale (800 lei), aplicându-i-se și 3 pct. de penalizare.

Reclamantul a declarat că contravenientul a achitat amenda la 23 iunie 2022, pentru a nu fi urmărit de poliție, dar nu este de acord cu acuzația adusă, astfel s-a adresat către OT al CNAJGS pentru a fi desemnat un avocat pentru a-i acorda asistență juridică garantată de stat, adică a-i apăra drepturile și interesele legale, în scopul demonstrării nevinovăției.

Reclamantul a mai susținut că, prin intermediul telefonului, reprezentantul INSP i-a comunicat că proces-verbal din data de 16 iunie 2022 nu există și contestația nu poate fi trimisă către instanța de judecată pentru a fi examinată, însă răspuns în scris, motivat, nu i s-a trimis, necunoscând până în prezent unde se află de fapt contestația depusă și mandatul avocațial anexat.

Reclamantul a atras atenția că la contestația nominalizată este anexat bonul de plată a amenzii contravenționale din 23 iunie 2022, în sumă de 800 lei, respectiv procesul-verbal contravențional există fizic, dar n-a fost transmisă copia acestuia contravenientului, fapt care a determinat ca ultimul să se greșească în data întocmirii acestuia, inclusiv, fiind lipsit de cultură juridică, a indicat apărătorului greșit prevederile articolului în baza căruia este tras la răspundere contravențională.

Reclamantul a mai relevat că la întocmirea contestației s-a bazat pe faptele expuse de Olimzoda Mustafo, respectiv a admis că ultimul putea să comunice fapte greșite, în ce privește data întocmirii procesului-verbal și articolul în care este acuzat.

De asemenea, reclamantul a comunicat că, tot din discuția telefonică cu reprezentantul INSP s-a stabilit că procesul-verbal vizat este întocmit la data de 3 iunie 2022, în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, respectiv contestația indicată nu poate fi trimisă în instanță pentru examinare, fiindcă nu se referă la acest proces-verbal contravențional şi contestația cu actele anexă și mandatul avocatului, în original, a fost arhivată.

Reclamantul, analizând, în ansamblu, toate circumstanțele și ținând cont de cele expuse, fiind într-o situație neclară și necunoscând nimic despre cazul contravențional, în privința lui Olimzoda Mustafo, a solicitat, în scop de a evita încălcarea drepturilor procedurale, cât și constituționale ale presupusului contravenient, să-i aducă la cunoștință materialele cauzei contravenționale și să-i fie eliberată copia procesului-verbal și decizia, întocmite în privința clientului său.

În acest sens, reclamantul, la 29 septembrie 2022, a depus cererea/interpelarea actelor, în cancelaria INSP, însă răspuns nu a primit. Ulterior, la 2 noiembrie 2022, a depus cererea/interpelarea repetată a actelor, în cancelaria INSP, solicitând: eliberarea cauzei contravenționale în privința lui Olimzoda Mustafo, pentru a lua cunoștință cu materialele și hotărârea adoptată, eliberarea copiilor dosarului contravențional inițiat în privința lui Olimzoda Mustafo, inclusiv procesul-verbal și decizia adoptată în privința acestuia, pentru a putea contesta acțiunile ilegale, autorizarea prin ștampilă a materialelor dosarului contravențional, inclusiv și cu inscripția „corespunde originalului”, retragerea din arhivă a mandatului seria AM nr. 1736889 din 30 iunie 2022, depus în original, la contestație, cu restituirea lui, pentru a fi anexat la contestația care va fi depusă suplimentar.

Prin urmare, reclamantul a specificat că la 9 decembrie 2022, prin intermediul serviciului poștal, a parvenit răspunsul nr. 34/17/1-5820 datat cu 1 noiembrie 2022, din numele șefului INSP, Direcția patrulare „Centru”, Ruslan Popa, care refuză în admiterea doleanțelor apărării, precum că subsemnatul apărător nu dispune de împuterniciri, adică n-a fost atașat mandatul avocațial, afirmații considerate neîntemeiate și ilegale.

Reclamantul a relatat că în răspunsul primit s-a comunicat că în cazul dezacordului cu răspunsul dat, este în drept de a-l contesta în instanța de judecată, adică în procedura contenciosului administrativ, dar aceste concluzii sunt absurde

și/sau executorul întocmirii acestui răspuns este lipsit de cultură juridică în domeniu, or, capacitățile funcției exercitate nu corespund atribuțiilor de serviciu.

La 21 decembrie 2022, reclamantul a depus și înregistrat plângerea nr. A-4369/22 către Ministrul Afacerilor Interne, unde a invocat încălcările sus numite. Reclamantul a subliniat că faptele în cauză au dus la încălcarea gravă a drepturilor și intereselor constituționale a presupusului contravenient, inclusiv la tergiversarea cu rea voință la adoptarea unei hotărâri legitime, prin ce au fost încălcate prevederile legale enunțate.

Având în vedere toate faptele sus-expuse și încălcările grave admise intenționat, ce afectează drepturile și interesele legale ale lui Olimzoda Mustafo, inclusiv constatând imixtiunea în exercitarea profesiei de avocat, reclamantul a opinat că statul, în persoana angajaților INSP al IGP și procuraturii nu au asigurat, reclamantului, respectarea și protejarea libertății în exercitarea profesiei de avocat fiind admise și elemente de discriminare cu intervenții nejustificare din partea autorităților organelor de drept.

La fel, reclamantul a menționat că, înafara imixtiunii în exercitarea profesiei de avocat și nerespectarea/protejarea libertății în exercitarea profesiei de avocat, a subsemnatului apărător, a constatat că lui Olimzoda Mustafo i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil drepturilor și intereselor legale, valorificate în cadrul urmăririi penale, de aceea a solicitat, să fie recunoscut pe marginea cauzei penale în calitate de parte vătămată și civilă.

Așadar, reclamantul a comunicat că la 1 noiembrie 2023, a depus sesizarea nr. 2766 către Procurorul General interimar al Republicii Moldova, cu privire la cazul dat, invocând circumstanțele şi încălcările sus numite și solicitând: dispunerea începerii urmăririi penale pe îngrădirea vădit ilegală a dreptului la acces liber la justiție, imixtiune în activitatea apărătorului, etc., adică în baza indicilor infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și 328 alin. (1) Cod penal, cu tragerea persoanelor vinovate la răspunderea penală, recunoașterea lui Olimzoda Mustafo, în cauza penală, în calitate de parte vătămată și civilă; obligarea INSP la eliberarea în mod de urgentă a cauzei contravenționale de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a se lua cunoștință cu materialele acesteia și hotărârea adoptată, obligarea INSP la eliberarea în totalitate și în mod de urgență a copiilor dosarului contravențional inițiat în privința lui Olimzoda Mustafo, pentru a deține materialul probant, inclusiv procesul-verbal și decizia adoptată în privința acestuia, pentru a putea contesta argumentat și întemeiat acțiunile ilegale, informarea în scris, în termenul stabilit de lege, despre rezultatele examinării plângerii/sesizării, a hotărârii adoptate și a măsurilor întreprinse.

La 13 decembrie 2023, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, fără a emite o ordonanță în ordinea art. 274 Cod procedură penală, a emis răspunsul nr. 10375 (primit la 18 decembrie 2023, fapt confirmat prin plicul poștal, unde este aplicată ștampila poștală cu indicarea datei 15 decembrie 2023), prin care i-a comunicat că în circumstanțele constatate supra, urmare a verificării argumentelor

invocate în plângere, a ajuns la concluzia că faptele invocate în plângere exprimă de fapt contestarea acțiunilor de nefurnizare a informației, care urmează a fi soluționate de instanța de contencios administrativ, prin depunerea unei sesizări în adresa acesteia.

Reclamantul a apreciat aceste concluzii ale organului procuraturii ca fiind în contradicție directă cu prevederile legislației de procedură penală, or, apărătorul nu-și poate exercita atribuțiile funcționale, încălcându-se dreptul la apărare etc. a presupusului contravenient, organul procuraturii a văzut din circumstanțele descrise, doar că nu se furnizează informația apărătorului pe caz, iar celelalte ilegalități, abuzuri și exces de putere le-a lăsat în voia sorții, astfel, aflându-se într-un cerc vicios, pentru a pune capăt ilegalităților nominalizate, a hotărât să depună prezenta cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Afanas Marin, privind repunerea în termen a acțiunii și s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale", Marin Afanas împotriva Inspectoratului General al Poliției, Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, terț Mustafo Olimzoda, cu privire la contestarea actelor administrative.

Calea de atac exercitată:

La 22 ianuarie 2025, avocatul Afanas Marin a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat circumstanțele de fapt și temeiurile de drept expuse în acțiunea de contencios administrativ. În mod concret, critica formulată de recurent cu privire la netemeinicia încheierii Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025, s-a rezumat asupra următoarelor aspecte:

(i) Reclamantul a contestat în instanța de contencios administrativ inacțiunea organului procuraturii, care nu a executat legea în ce privește examinarea plângerii în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, or, procurorul nu a emis nici un act procedural penal, care ar fi fost posibil de a-l contesta în ordinea procedurii penale, de aceia s-a solicitat instanței de contecios administrativ anularea răspunsului organului procuraturii. La 1 noiembrie 2023 a depus sesizarea nr. 2766 către Procurorul General interimar al Republicii Moldova, iar la 13 decembrie 2023, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, Maliuta Anatolie, fără a emite o ordonanță în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală și/sau în ordinea art. 265 din Codul de procedură penală, a emis răspunsul cu nr. 10375, care la primit de facto la 18 decembrie 2023.

(ii) Instanța de fond nu a analizat toate argumentele în ansamblu, fapt care a condus la aprecierea greșită și eronată a circumstanțelor cauzei, respectiv neîntemeiat și neobiectiv s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de avocatul Afanas Marin.

Instanța de fond greșit a apreciat argumentele reclamantului, a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, inclusiv interpretat eronat legea.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, la 1 aprilie 2025, intimatul Inspectoratul General al Poliției a depus referință asupra recursului declarat de avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale", Marin Afanas, solicitând respingerea acestuia și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 30 ianuarie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 10 ianuarie 2025, fiind contestată cu recurs la 22 ianuarie 2025. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de avocatul Afanas Marin, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de avocatul Afanas Marin, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 29 iunie 2022, OT Chișinău al CNAJGS a emis decizia nr. 1257/ACV, prin care reclamantul a fost desemnat în calitate de avocat, pentru a acorda asistență juridică calificată beneficiarului Mustafo Olimzoda, într-o cauză contravențională. În urma acestei desemnări, la 30 iunie 2022, reclamantul a întocmit mandatul cu seria MA nr. 1736889, conferindu-i împuterniciri în interesul presupusului contravenient Mustafo Olimzoda. Ulterior, a depus o contestație împotriva procesului-verbal din 16 iunie 2022, la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, anexând următoarele acte: copia permisului de ședere provizorie, copia bonului de plată a amenzii contravenționale și mandatul, în original.

La 29 septembrie 2022, reclamantul a depus, la cancelaria Inspectoratului Național de Securitate Publică (INSP), o interpelare, prin care a solicitat următoarele: eliberarea cauzei contravenționale în privința lui Mustafo Olimzoda; eliberarea copiilor dosarului contravențional aferent aceleiași persoane; autorizarea materialelor din dosarul contravențional, inclusiv cu aplicarea mențiunii „conform cu originalul”; retragerea din arhivă a mandatului cu seria AM nr. 1736889 din 30 iunie 2022, depus în original odată cu contestația. Totodată, a solicitat ca materialele respective să fie expediate prin poștă la adresa indicată.

La 2 noiembrie 2022, reclamantul a depus, din nou, la cancelaria Inspectoratului Național de Securitate Publică (INSP), o cerere/interpelare repetată, prin care a solicitat: eliberarea cauzei contravenționale în privința lui Mustafo Olimzoda;

eliberarea copiilor dosarului contravențional inițiat pe numele aceleiași persoane; autorizarea materialelor din dosar, cu aplicarea mențiunii „conform cu originalul”; precum și retragerea din arhivă a mandatului cu seria AM nr. 1736889 din 30 iunie 2022, depus în original odată cu contestația. De asemenea, reclamantul a cerut ca toate materialele solicitate să fie expediate prin poștă, la adresa indicată.

În urma cererii depuse la data de 30 septembrie 2022, șeful Direcției Patrulare „Centru” din cadrul INSP a emis răspunsul nr. 34/17/1-5820 din 1 noiembrie 2022.

Ulterior, reclamantul a depus o plângere adresată Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, care a fost înregistrată sub nr. 44/30-A-4369/22 la data de 21 decembrie 2022 și, conform competenței, a fost remisă Inspectoratului General al Poliției. În urma acestei plângeri, a fost emis răspunsul nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023, semnat de șeful INSP.

La 1 noiembrie 2023, reclamantul a depus o sesizare, cu nr. 2766, adresată Procurorului General interimar al Republicii Moldova. La 13 decembrie 2023, procurorul din Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Râșcani, a emis răspunsul nr. 10375, prin care i-a comunicat reclamantului că plângerea sa viza, de fapt, contestarea acțiunilor de nefurnizare a informațiilor solicitate. În consecință, procurorul a precizat că această problemă trebuie soluționată de instanța de contencios administrativ, prin depunerea unei sesizări adresate acesteia.

Nefiind de acord cu răspunsurile primite, reclamantul a depus prezenta acțiune în contencios administrativ, prin care a solicitat:

1) admiterea acțiunii;

2) repunerea în termen a cererii de chemare în judecată;

3) anularea actelor administrative, şi anume: a răspunsului nr. 10375 din 13 decembrie 2023 a Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani și a răspunsului nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023 al INSP al IGP;

4) obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile corespunzătoare privind eliberarea în mod de urgență a cauzei contravenționale de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a lua cunoștință cu materialele acesteia și hotărârea adoptată;

5) obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile de rigoare, privind eliberarea în totalitate și în mod de urgență, fotocopiile dosarului contravențional de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a deține materialul probant, inclusiv procesul-verbal și decizia adoptată în privința acestuia;

6) obligarea Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani de a întreprinde măsurile corespunzătoare privind examinarea plângerii/sesizării depuse la 1 noiembrie 2023;

7) obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile de rigoare, privind trimiterea în mod de urgență către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani contestației depuse la 30 iunie 2022, în cancelaria INSP, în interesele presupusului contravenient Olimzoda Mustafo;

8) constatarea, prin hotărâre judecătorească, a încălcării dreptului la apărare, încălcării dreptului la un proces echitabil, încălcării accesului liber la justiție, încălcării drepturilor legale a apărătorului, în procesul activității de serviciu.

Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru apreciază ca fiind legală și întemeiată soluția instanței de fond, iar în argumentarea concluziei sale reține că, potrivit art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*”.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

În temeiul atr. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

Potrivit art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*”.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*”.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

În acord cu prevederile art. 162 din Codul administrativ, „*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

Totodată, art. 163 lit. c) din Codul administrativ, prevede expres că „*procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată*”.

Conform art. 164 alin. (1) din Codul administrativ, „*cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă*”.

Potrivit art. 165 alin. (1) – (2) din Codul administrativ, „*(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu*

soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei".

În conformitate cu prevederile art. 167 alin. (1) -(3) din Codul administrativ, „*dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. Dacă respinge în tot sau în parte cerearea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorităţii publice ierahic superioare. Autoritatea publică emitentă soluţionează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2) -(5) se aplică corespunzător*".

Potrivit art. 207 alin. (1) și (2) lit. f) și d) din Codul administrativ, „*instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; f) nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art.208*".

Conform art. 208 din Codul administrativ, „*(1) până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege. (2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terţ. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. (4) O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni. (5) O acțiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare*".

Potrivit art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, „*acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător*".

Așadar, cu referire la admisibilitatea pretenției privind *anularea răspunsului nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023 al INSP al IGP*, menționată la punctul 3 din acțiune, instanța de recurs constată că, în mod evident, reclamantul a depășit termenul legal de sesizare a instanței de contencios administrativ. Astfel, se atestă că răspunsul menționat a fost emis la data de 19 ianuarie 2023 și a fost recepționat de către reclamant la data de 25 ianuarie 2023 (f.d.a. 70). Cu toate acestea, acțiunea a fost depusă abia la data de 15 ianuarie 2024, cu mult peste termenul legal de 30 de zile pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ.

Conform art. 21 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 (în vigoare la data adresării), „*(1) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă*”.

În acord cu prevederile art. 22 al Legii privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 (în vigoare la data adresării), „*în cazul în care persoana consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informații au fost lezate, ea poate contesta acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații la conducerea acestuia şi/sau la organul ierarhic superior al furnizorului în termen de 30 de zile de la data când a aflat sau trebuia să afle despre încălcare. Conducerea furnizorului de informații şi/sau organul ierarhic superior al acestuia va examina contestările solicitanților de informații în decurs de 5 zile lucrătoare şi va informa în mod obligatoriu petiționarul despre rezultatele examinării în decurs de 3 zile lucrătoare. Sesizările, prin care sunt atacate acțiunile sau inacțiunea organizațiilor care nu au organele lor superioare, sunt adresate direct instanței de contencios administrativ competente*”.

Totodată, art. 23 al Legii privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 (în vigoare la data adresării), prevede că „*în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum şi în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații şi/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească*”.

Potrivit art. 65 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la*

cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise".

Conform art. 210 din Codul administrativ, „*(1) Prevederile art. 65 alin.(1)–(3) şi (5) se aplică corespunzător şi pentru decizia cu privire la cererea de repunere în termen. (2) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi contestată cu recurs*".

Completul judiciar notează că, conform art. 24 alin (1) din Codul administrativ și art. 61 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, aplicabil prin prisma art. 195 din Codul administrativ, participanţii la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi îndeplinească obligaţiile cu bună-credinţă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanţi. Participanţii la proces sunt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. În caz de folosire cu rea-credinţă a drepturilor procedurale, instanţa de judecată, la cererea părţii interesate, obligă partea vinovată să repare prejudiciul cauzat.

Completul de judecată apreciază ca fiind corectă poziția instanței de fond cu referire la faptul că lipsa diligenței în exercitarea dreptului de a contesta actul administrativ - *răspunsul nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023*, în termenul prevăzut de lege nu poate fi imputată autorității publice pârâte, iar repunerea în termen nu se justifică în absența unor motive temeinice care să fi împiedicat exercitarea dreptului în termenul prevăzut de Lege. În speță, se constată că răspunsul contestat a fost emis la data de 19 ianuarie 2023 și comunicat reclamantului la data de 25 ianuarie 2023. În aceste condiții, termenul legal pentru formularea acțiunii în instanță a expirat la data de 24 februarie 2023. Totuși, acțiunea a fost depusă abia la data de 15 ianuarie 2024, adică la aproape un an după expirarea termenului legal, ceea ce reprezintă o depășire evidentă și nejustificată.

Deci, la caz, reclamantul nu a prezentat motive obiective și nici nu a anexat probe care să justifice imposibilitatea exercitării în termen a dreptului de a contesta respectivul act administrativ, în special ținând cont de faptul că termenul de contestare, prin prisma prevederilor art. 23 din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 (în vigoare la data adresării), a expirat la 24 februarie 2023.

În consecință, instanța de recurs reține că, în mod corect, instanța de fond a constatat inadmisibilitatea capătului de cerere privind anularea răspunsului nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023, emis de Inspectoratul Național de Securitate Publică din cadrul IGP, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, întrucât acțiunea a fost introdusă cu depășirea termenului legal, iar condițiile repunerii în termen nu sunt îndeplinite.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs confirmă legalitatea și temeinicia concluziilor instanței de fond cu privire la inadmisibilitatea pretențiilor reclamantului aferente răspunsului nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023, formulate la punctele 4 și 5 ale cererii de chemare în judecată. Astfel, la punctul 4, reclamantul a solicitat *obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile corespunzătoare privind eliberarea în mod de urgență a cauzei contravenționale de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a lua cunoștință cu materialele acesteia și hotărârea adoptată*. La punctul 5, reclamantul a solicitat *obligarea aceleiași autorități la eliberarea în totalitate și în mod de urgentă, fotocopiile dosarului contravențional de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a deține materialul probant, inclusiv procesul-verbal și decizia adoptată în privința acestuia.*

În opinia Completului judiciar, instanța de fond a apreciat în mod corect că aceste solicitări derivă nemijlocit din răspunsul nr. 34/17/1-A-1669/22 din 19 ianuarie 2023, emis de INSP, care reprezintă actul administrativ individual prin care autoritatea competentă a respins, într-un mod explicit solicitările adresate anterior de reclamant, la 19 septembrie 2022 și 31 octombrie 2022.

Completul judiciar notează că, pe fond, aceste pretenții nu au un caracter distinct față de solicitarea vizată la punctul 3 din acțiune, întrucât aceste capete de cerere vizează, în esență, refuzul autorității publice pârâte de a furniza informațiile solicitate anterior prin cererile adresate la 19 septembrie 2022 și 31 octombrie 2022. Aceste solicitări sunt similare cu cele formulate în acțiune, iar răspunsul INSP din 19 ianuarie 2023 reprezintă, în mod evident, actul administrativ care exprimă poziția autorității față de cererile respective. Într-o astfel de situație, toate capetele de cerere subsecvente actului contestat urmează aceeași soartă procesuală: inadmisibilitatea pentru depășirea termenului procedural, în lipsa unei cereri motivate de repunere.

Prin urmare, instanța de fond a stabilit corect că pretențiile formulate la punctele 4 și 5 din acțiune, la fel, sunt inadmisibile, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, fiind introduse peste termenul legal și nefiind însoțite de niciun argument sau probă care să susțină repunerea în termen.

Totodată, ce ține de pretenția privind *obligarea INSP al IGP de a întreprinde măsurile de rigoare, privind trimiterea în mod de urgență către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani contestației depuse la 30 iunie 2022, în cancelaria INSP, în interesele presupusului contravenient Olimzoda Mustafo*, menționată la punctul 7 din acțiune, Completul de judecată atestă că reclamantul, a înaintat prezenta acțiune în ordinea contenciosului administrativ, fără a se adresa inițial autorității publice pârâte cu o asemenea solicitare. Astfel, numai după adresare prealabilă către autoritatea publică pârâtă cu astfel de solicitare, reclamantul urma să se adreseze în instanța de contencios administrativ, în scopul verificării legalității acțiunii/inacțiunilor întreprinse de autoritatea publică în privința sa. Respectiv, în lipsa îndeplinirii acestei condiții prealabile, Completul de judecată conchide că instanța de fond a aplicat în mod corect prevederile art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ.

Cu referire la pretențiile reclamantului îndreptate împotriva Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, menționate la punctele 3 și 6 din acțiune, Completul judiciar reține că, potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17*”.

Conform art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, „*prevederile prezentului cod nu se aplică: raporturilor juridice ale autorităţilor publice care acţionează în baza Codului contravenţional sau Codului penal*”.

După cum s-a stabilit anterior, la 1 noiembrie 2023, reclamantul a depus o sesizare, cu nr. 2766, adresată Procurorului General interimar al Republicii Moldova, prin care a solicitat:

1) începerea urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) și 328 alin. (1) din Codul penal;

2) să fie recunoscut pe marginea cauzei penale cet. Mustafo Olimzoda în calitate de partea vătămată și civilă;

3) să fie întreprinse măsurile corespunzătoare, cu obligarea INSP, privind eliberarea în mod de urgență a cauzei contravenționale de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a lua cunoștință cu materialele acesteia și hotărârea adoptată;

4) să fie întreprinse măsurile de rigoare, cu obligarea INSP, privind eliberarea în totalitate și în mod de urgență, fotocopiile dosarului contravențional de acuzare a lui Olimzoda Mustafo, pentru a deține materialul probant, inclusiv procesul-verbal și decizia adoptată în privința acestuia.

Completul judiciar notează că, în motivarea cererii (sesizării) menționate, reclamantul a făcut referire la acțiunile ce urmează a fi întreprinse de către autoritățile pârâte prin prisma Codului de procedură penală (art. 274 din Codul de procedură penală). În același sens, în cererea de recurs, recurentul a indicat că nu a solicitat instanței de contencios administrativ obligarea organului de urmărire penală de a porni un proces penal, dar a solicitat obligarea Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Râșcani, de a întreprinde măsurilor corespunzătoare privind examinarea plângerii în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală.

La 13 decembrie 2023, procurorul din Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Râșcani, a emis răspunsul nr. 10375, prin care i-a comunicat reclamantului că plângerea sa viza, de fapt, contestarea acțiunilor de nefurnizare a informațiilor solicitate. În consecință, procurorul a precizat că această problemă trebuie soluționată de instanța de contencios administrativ, prin depunerea unei sesizări adresate acesteia.

Prin urmare, Completul de judecată apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de fond cu referire la faptul că pretențiile îndreptate către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, nu pot face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ, or, controlul legalității actului administrativ în procedura contenciosului administrativ implică în primul rând un act administrativ și condiția ca acesta să fie emis în cadrul

procedurii administrative a unei autorități publice, care acționează în regim de putere publică, iar prevederile Codului administrativ nu se aplică raporturilor juridice ale autorităţilor publice care acţionează în baza Codului contravenţional sau Codului penal.

Astfel, Completul de judecată atestă că, pretențiile menționate cad sub imperiul reglementărilor Codului contravențional sau Codului de procedură penală și nu a contenciosului administrativ. Or, Procuratura Generală – în calitate de organ jurisdictional competent a fost sesizată în vederea investigării acţiunilor pretins ilegale ale agentului constatator, plângerea fiind readresată pentru examinare potrivit competenței în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, motiv pentru care Completul specializat va susține concluzia instanței de fond că aceste pretenții nu ține de competența instanței de contencios administrativ, la caz orice acțiuni/inacțiuni urmând a fi contestate în ordinea stabilită de Codul contravențional/Codul de procedură penală, în procedura și instanța competentă conform reglementărilor acestora.

Completul de judecată reiterează că, reclamantul contestă acţiunile Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, în privința cărora legislaţia în vigoare prevede în acest sens căi de contestare distincte, care nu fac obiectul activității administrative si respectiv- instanței de contencios administrativ. În acest sens, Codul contravenţional, Codul de procedură penală şi Codul penal stabilesc cadrul normativ special ce vizează ordinea/modul de contestare a acţiunilor agentului constatator, organului de urmărire penală (ofiţer de urmărire penală, procuror), fie ale actelor procedurale emise de acestea. Or, din conţinutul cererii înaintate, recurentul notează că procurorul nu a emis nici un act procedural penal, care ar fi fost posibil de a-l contesta în ordinea procedurii penale, de aceia s-a solicitat instanței de contecios administrativ anularea răspunsului organului procuraturii.

Din solicitările indicate în sesizarea din 1 noiembrie 2023 adresată Procurorului General interimar al Republicii Moldova, rezultă că reclamantul, printre altele, a solicitat organului de urmărire penală: 1) începerea urmăririi penale în baza art. 327 alin. (1) și 328 alin. (1) din Codul penal; 2) să fie recunoscut pe marginea cauzei penale cet. Mustafo Olimzoda în calitate de partea vătămată și civilă.

Conform art. 313 din Codul de procedură penală, „*(1) Plângerile împotriva acţiunilor şi actelor ilegale ale organului de urmărire penală şi ale organelor care exercită activitate specială de investigaţii pot fi înaintate judecătorului de instrucţie de către bănuit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alţi participanţi la proces sau de către alte persoane drepturile şi interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege. (2) Persoanele indicate în alin.(1) sînt în drept de a ataca judecătorului de instrucţie: 1) refuzul organului de urmărire penală: a) de a primi plîngerea sau denunţul privind pregătirea sau săvîrşirea infracţiunii; b) de a*

satisface demersurile în cazurile prevăzute de lege; c) de a începe urmărirea penală; d) de a elibera persoana reținută pentru încălcarea prevederilor art. 165 și 166 din prezentul Cod; e) de a elibera persoana deținută cu încălcarea perioadei de reținere sau a perioadei pentru care a fost autorizat arestul. 2) ordonanţele privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală; 3) alte acţiuni care afectează drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei".

În speță, se constată că legiuitorul a reglementat un mecanism procedural distinct pentru astfel de situații prin dispozițiile art. 313 din Codul de procedură penală.

Completul judiciar menționează că în răspunsul contestat, procurorul a menționat că *faptele invocate în plângere exprimă de fapt contestarea acțiunilor de nefurnizare a informației, ca urmează a fi soluționate de instanța de contencios administrativ*, însă indicarea incorectă de către procuror a modalității de apărare, nu poate servi temei de impunere a judecătorului specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ, să efectueze control asupra unui act/acțiune, care urmează a fi contestată prin prisma Codului de procedură penală/Codului contravențional.

Completul judiciar precizează că potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2021 cu privire la a activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, „*controlul asupra activităţii poliţiei este exercitat inclusiv de procuratură, în temeiul şi în limitele prevăzute de legislaţie*".

De asemenea, în conformitate cu art. 386 alin. (2) lit. e) din Codul contravenţional, „*procurorul este în drept să să verifice legalitatea acţiunilor agentului constatator conform prevederilor art. 396 alin. (3[1]) din acelaşi cod*".

Conform art. 396 alin. (3[1]) din Codul contravențional, „*(3[1]) Procurorul este în drept să verifice legalitatea acțiunilor agentului constatator din cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, ale Centrului Național Anticorupție, ale Serviciului Vamal sau ale Serviciului Fiscal de Stat la înregistrarea sesizărilor despre săvârşirea contravențiilor și, în urma verificării efectuate, după caz, să pornească procesul contravențional sau să atace decizia agentului constatator în instanța de judecată*".

Circumstanțele descrise demonstrează că, la sesizarea instanței competente în examinarea pretențiilor îndreptate către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, reclamantul a ignorat prevederile art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ.

Mai mult, Completul de judecată ține să menționeze recurentului că, în cazul în care nu este de acord cu acțiunile autorității publice Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, urmează să acționeze în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, or, scopul recurentului este de a verifica legalitatea acțiunilor agentului constatator.

Prin urmare, ținând cont de faptul că din materialele cauzei nu rezultă încălcarea a careva drept/drepturi ale reclamantului de către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, prin activitatea administrativă a autorității publice, or, raporturile juridice din

speță și modul de contestare a răspunsului în cauză, sunt reglementate prin prisma Codului de procedură penală, astfel că Completul judiciar consideră că prima instanță just a concluzionat că acțiunea reclamantului în această parte, urma a fi declarată inadmisibilă, în baza temeiului prevăzut de art. 207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ, prin prisma art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ.

Cât privește pretenția reclamantului privind *constatarea, prin hotărâre judecătorească, a încălcării dreptului la apărare, încălcării dreptului la un proces echitabil, încălcării accesului liber la justiție, încălcării drepturilor legale a apărătorului, în procesul activității de serviciu*, menționată la punctul 8 din acțiune, Completul de judecată constată că aceasta este improprie procedurii contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ)*".

Astfel, ținând cont de dispozițiile art. 206 din Codul administrativ, care reglementează felurile acțiunilor în contencios administrativ, Completul judiciar menționează că Codul administrativ nu prevede posibilitatea formulării unor astfel de pretenții în ordinea contenciosului administrativ. În plus, dispozițiile art. 224 din Codul administrativ limitează soluțiile pe care le poate pronunța instanța de contencios administrativ, acestea fiind exclusiv:

„*a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;*

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acţiuni în constatare, constată existenţa sau inexistenţa unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e)".

Prin urmare, Completul judiciar conchide că instanța de fond a apreciat în mod corect că acțiunea depusă de avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale", Marin Afanas împotriva Inspectoratului General al Poliției, Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Râșcani, terț Mustafo Olimzoda, este inadmisibilă *in integrum*.

În consecință, Completul de judecată notează că, încheierea contestată este una legală și întemeiată, or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de recurs expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru relevă că, accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei*, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei*, 25 ianuarie 2000, § 33). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Prin prisma celor relatate, instanţa de recurs reţine că soluţia adoptată de instanţa de fond prin încheierea contestată este compatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale", Marin Afanas, au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu și de substanță juridică obiectivă, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat avocatul B.A.A. „Pe lângă Institutul de Reforme Penale”, Marin Afanas.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore